

שמעו נא המורים המן הסלע נוציא לכם מים (כ"י) מענת משה שבכל מקום שיש חסרון צריכים לידע שיש מעין דוגמא זאת בשכינה, וכשמתפלל לתיקון העולם הרוחני ממילא יתוקן החסרון הגשמי וזה מה שאמר משה רבנו המן הסלע הזה נוציא "לכם" - בשבילכם מים? הלא צריכים קודם להמשיך ולתקן הסלע הרוחני שיתן מימיו דייקא.

(היכל הברכה להרה"ק מקאמנא)

המשק שיחת פרא"ש זיע"א תשעה באב תשנ"א פאבא ארץ"ס ע"א.א.

- י -

ש"ויפח באפיו נשמת חיים". ממנו אני חי וממנו אני הולך.

אבל, לדאבוננו, מי מאתנו חי במחשבות הללו? מי חי בהכרה הזו? לכן אנו שקועים בגלות כמעט אלפיים שנה, ואנו יושבים דוממים על הארץ מגודל הכאב העמוק, ושותקים בגלל שאיננו מסוגלים לפתוח את הפה ולשאול את הרבש"ע: "למה יחרה אפך בעמך"? מה אתה רוצה מאתנו? לכן אנו צריכים להתאחד באחדות השלימות עד שנוכל להתחבר באהבת דוד ויונתן, ואז הרבש"ע יוכל להתגלות ולהביא את משיחו, ויתקיים "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו", אז יוכלו להשיג "ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד". כי אז יתגלה שאין כל מציאות זולתו. בבחינת "מה אני בורא אף אתם". כי הוא צמצם א"ע עד לבחינת גולם שלנו, והוא הרוח חיים של הגולם הזה. ואז נחיה כולנו כגמול עלי אמו.

- יא -

עכשיו אנו עומדים במדריגה הנמוכה ביותר, במצב הכי גרוע שכבר לא יכול להיות יותר נמוך ממנו. אנו עומדים היום בלילה הזה של תשעה באב, בלילה שהמרגלים גרמו לנו בכיה לדורות עם הלשון הרע שהם דברו על ארץ ישראל. בעטייה נחרב בית המקדש הראשון, והשני, ועד עכשיו אנו עומדים באותה מדריגה. עדיין יש בינו רכילות, לשון הרע ושנאת חנם. ובגלל שיש מסך המבדיל בינינו ובין

זו היא כל המטרה לשמה התאספנו היום בלילה. המצב הזה של חורבן כבר נמשך קרוב לאלפיים שנה, והרבש"ע עוד לא התעורר לגאלנו. וכי הוא לא רוצה? חס וחלילה! אלא שאין לו את מי לגאול, כי אנו לא מוכשרים לגאולה. הגאולה היא אהבה שאינה תלויה בדבר, כשלא יהיו שום אינטרסים. ואנו, לדאבוננו, איננו רוצים להתחבר עם השני אם אין אינטרס ואי אפשר לקבל ממנו כלום. ואז נהיה שנאת חנם והרחקת הלב, רכילות ולשון הרע, והרבש"ע מחפש אותנו: היכן אתם? למה אינכם חיים איתי "כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי"? אני בראתי אתכם בבחינת גולם, בראתי את השמים והארץ ואתכם בראתי עפר מן האדמה כדי שתדעו שאתם בחינת גולם, וממילא כשאני נותן לכם נשימה עליכם להכיר ולדעת שהנשימה הזו שלי היא ולא שלכם, ואז "כל הנשמה תהלל י-ה" - "כי ביה ה' צור עולמים". וכאשר אתם תחיו עם הנשימה שלי, תחיו איתי בבחינת אהבה שאינה תלויה בדבר, ויהיה שבת אחים גם יחד, אז אוכל לגאול אתכם, אחרי שתהיו מוכשרים לגאולה. כי מכיון שהגעתם לדרגא של אהבה שאינה תלויה בדבר ואתם חיים בלי אינטרסים, החיים שלכם הם מהחיות שלי, ואתם דבוקים בי. כי "מבשרי", מהגולם שלי, איך אני זו והולך, ואיך אני נושם - "אחזה אלוקה" - אני רואה

שבראת את העולם עד היום הזה. היה לך מספיק דם מאתנו. הם נתנו את דמם עבורך בכדי שיהיו מליצים טובים עבורינו בדורות האחרונים הללו שאנו חלשים באמונה. ירדנו לכוה שפל המצב ששכחנו לגמרי ממך. אם אנו זוכרים ממך זה רק הכאבים מזכירים לנו, אבל איננו חיים בהרגשה שהחיות שלנו משלך היא. אנו חיים בחיות שלך מבלי לדעת. ואת הידיעה וההכרה של "מבשרי אחזה אלוקה" שכחנו לדאבוננו, בגלל החורבן של שתי בתי-מקדשות, והמצב אליו הבאת אותנו.

לכן אנו מבקשים, רבש"ע, מי שאמר לעולמו די יאמר לצרותינו די. אין לך מה לחכות עלינו עוד. בראת אותנו בשר ודם, ובראת לנו כזה יצה"ר שמאד קשה להתגבר מתי שמגיע הנסיון, כי בכדי להתגבר צריך האדם להתעלות מעל הטבע האנושי ולהיות בבחינת מלאך ה' צב-אות, ואתה לא בראת בעולם הזה מלאכים. בראת בני אדם. ובראת אותם עם יצר הרע גדול שקשה לנצח אותם. אתה הרי מכיר את היצר הרע שלנו, ויודע שאנו עפר ואפר.....

המשך יבוא אי"ה

בוראינו אין אנו יכולים להגיע לשלימות של אהבה שאינה תלויה בדבר כדי שנוכל לזכות לבחינת משיח.

אנו עומדים עכשיו בלילה הזה של תשעה באב שזה המדריגה הנמוכה ביותר, "בכה תבכה בלילה ודמעתה על לחיה". השכינה בוכה והדמעות על לחיה, ואין ביננו מי שיתעורר ויבכה את הבכיה האמיתית. המרגלים גרמו לנו בכיה לדורות, אך בינתיים אין ביננו מי שמכל הצרות והבכיה הזו לדורות יגיע לאהבה שאינה תלויה בדבר ויבכה את הבכיה האמיתית.

אבל אתה רבש"ע, הרי אתה בעל הרחמים, אתה מכיר את היצר הרע שלנו ומכיר את הייסורים שלנו. הרי "עמו אנכי בצרה". אני מבקש ממך רבש"ע: אנו יושבים כאן חברים ביחד, הכאב אצל כל אחד כ"כ עמוק, אנו כ"כ כאובים שאיננו יודעים מה קורה איתנו מרוב מכאובים. איננו יודעים לפתוח את פינו ולבקש ממך: רבש"ע תגאל את עצמך! הכנסת אותנו לכזו גלות עמוקה והמוח נהיה סתום. כזה טמטום המוח שאיננו יכולים לפתוח את הפה. יש לך מספיק זכויות בעולם הזה, היו לך מספיק קורבנות מיום

תזכורת חשובה - אין מזרזים חלל למזרזים

כל חלו שקבלו על עצמם לגמור מסכת זש"ס צצלי

לעילוי נשמת מו"ר ר' אשר זיע"א

עד ליום ההילולא צמוצאי יום כיפור הצעל"ט תשע"ד

מתבקשים להזדרז ולגמור את אשר קיבלו צל"נ

המשך פנינים יקרים

ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל (ב, ל) איתא במדרש שאהרן לא אמר מימיו לאיש סרחת וכו' ואם פגע באדם רע נותן לו שלום, למחר ביקש אותו איש לילך ולעבור עבירה אמר אוי לי איך אשא פני ואראה את אהרן בושתי הימנו וכו'. מכאן שניתן לקיים מצות תוכחה גם בדרך של אהבה וקירוב, בזה מגלה המדרש שאהרן הכהן השיג אפשרות זו מפני שהיה אוהב שלום ורודף שלום.

עשה לך שרף ישים אותו על גם (כא, ח) להראות לדורות דרך להנצל מהנחש הקדמוני המכשיל את האדם העצה לשעבד עצמו להשי"ת ועי"ז נפטר מהנחש הקדמוני וכו'. עיקר הסתכלות בנחש לראות את חיכו והיינו לידע שורש החטא ובוזה יכול לתקן מעשיו. ולזאת ידע כי הנחש אינו ממית ומחיה כדאיתא במשנה במסכת ר"ה, וזה ושים אותו על גם לכל הדורות כי העיקר כוונת הלב.

וממדבר מתנה (כא, יח) דבורי התורה הניתנים במדבר - בשפלות, מתנה נתונים במתנה נצחית בלי כל מעכב.

וממתנה נחליאל (כא, יט) המכיר בכך שהכל אינו שלו אלא מתנתו של מקום, ביכלתו להמשיך שפע ברכה עד שינחיל אותה לנצח כנחלתו של הקב"ה וזה ממתנה של מקום נחליאל - נחלת ה'.

(דברי אמת להרי"י מלובלין)

ויבא יהצה וילחם בישראל (כא, כג) כאשר רואים שונאי ישראל שיש פירוד לבבות בקרב העם - יהצה - מלשון מצה ומריבה אזי וילחם בישראל, וד"ל.

ונירם אבד חשבון (כא, ל) זה שמתנאה והוא נעלה בעיני עצמו שאומר ראו כמה אני רם - אז לא יעלה בידו להתבונן בעצמו ובודאי בגלל הגאווה - ונירם אבד להתבונן ולעשות חשבון נפש.

(אור המאיר להרה"ק מזיטומיר)

שהשמחה במעונם

הר"ר שלמה ביבס ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר משה הרשטיק ומשפ' לנישואי הנכד

הר"ר חיים אלעזר הרשטיק ומשפ' לנישואי הבן

הבה"ח מרדכי הרשטיק לנישואיו

הר"ר ישראל דוד דייטש ומשפ' לנישואי הנכדה

הר"ר צבי דייטש ומשפ' לנישואי הבת

הר"ר מנחם יהושע רובינפלד ומשפ' לנישואי הנכדה

הר"ר ישעיה רובינפלד ומשפ' לנישואי הבת

הר"ר יחזקאל פלדמן ומשפ' לנישואי הבן

ידל ע"י

מערכת החברותא
רח' ערני 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 פקס:

5080 ת.ד.

ירושלים 91050

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

